

կ'օրինակուէր Աւետարան մը «ի մեծ թվահանիս Հայոց Ռ եւ ՁԴ. ի յերկիրս Հնդկաց ի մայրաքաղաքս Լահուռ . . . ի ժամանակս տեսուն Մովսէսի կաթողիկոսի ամենայն Հայոց ²²» :

Մովսէս կաթողիկոսի մահը սուգով համակեց ընդհանուր հայ ժողովուրդը : Դեռ 1635ին կ'ողբար անոր մահը Յակոբ Կեսարացի, որ գրած է առանձին Գանձախառն ողբ մը նուիրուած «Մովսէս կաթողիկոսի եւ Գրիգորի մեծ վարժապետի» : Այս ողբը պահուած է Վիեննայի Մխիթարեան Մատենադարանի Թ. 387 ձեռագրին մէջ, թղ. 6ա—13բ : Յառաջ կը բերեմ հետեւեալ սողերը, ուր ողբասացը զՄովսէս կաթողիկոս եւ զԳրիգոր Կեսարացի միանգամայն կ'ողբայ .

Երկու լուսատուք, արիինափայլունք,
ճշմարիտ հովուունք .
Աբբա Գրիգոր, անյաղթ հեռետոր,
Թագ ազգիս բոլոր .
Մովսէս հոգեւոր, տէր էիր ազուոր,
որք էինք ի գլոր :
Գրիգոր արեւմուտ, գաւազանաւ շուտ,
հերքէ գշարն ի գուտ .
Մովսէս թրոջի արեւելք ոլորտ,
մոլորեացն ի գիւտ :
Կատարեալուամուն, Մովսէս հոգէսուն,
մըտօք սըլացուն . յանմարմնոցն ի տուն .

²² Թօփճեան, անգ, էջ 53 :